

De ærede Medlemmer, som kunde ønske at gjøre sig bekendt med Spørgsmaalet om Brændevinsbeskyttelsen og dens Hvide, vil jeg henvise hertil. De ville der finde en Sammenstilling af de herhenhørende Data i Forhold til det da forelagte Lovforslag, der i det Væsentlige stemmer med det nu foreliggende. Resultatet af de Beregninger, som findes der, var det, at Beskyttelsen medførte en Fordyrelse af det indenlandske Brændevin, svarende omtrent til $2\frac{1}{3}$ Million Rigsdaler. Nu er efter den Tid Brændevinsafgiften faktisk aftagen, eftersom man udbinder flere Tønder pr. Tønde Karrum, end man gjorde dengang. Brændevinsbrændingens Udbytte i det Hele taget er steget; der indvindes flere Potter Brændevin, og naar saa Beskyttelsen fordeles paa det Antal Potter, som produceres her i Danmark, vil den udgjøre over 6 Millioner Kroner. Den hele Beskyttelse kan ganske sikkert ikke til enhver Tid beregnes til Fordyrelse, men den virker saaledes under mange Forhold, og under alle Forhold en meget væsentlig Del deraf, og denne Virkning vil stige efterhaanden, som Brændevinsbrænderierne samles mere og mere paa een Haand, hvilket der jo for Diebliffet er en afgjort Tendens til. Sykkes det at samle de danske Brændevinsbrænderier eller omtrent alle paa een Haand, da vil det Konfortium, som faae dem i sine Hænder, være istand til at drage hele Fordelen af Beskyttelsen og lægge hele denne overordentlige Byrde over paa Forbrugerne af Brændevinet. Jeg kan ikke undlade, da jeg er kommen ind paa dette Spørgsmaal, at tilføie den Bemærkning, at man betragter Størrelsen af den Brændevinsafgift, som svares til Staten, som Hovedpunktet i Brændevinsbeskatningsspørgsmaalet. Nei, Hovedpunktet er i Virkeligheden Beskyttelsen. Derved fordyres Brændevinet for Forbrugerne meget mere, end det fordyres ved Brændevinsafgiften. Dette have de tidligere Toldudvalg bestandig haft for Øie, og denne Sag har været Gjenstand for gjentagen Drøftelse i de tidligere Toldudvalg. Jeg skal tillade mig at ophjse om en Udtalelse, som blev fremst af Toldudvalget i Samlingen 1874—75; den kan betragtes som Resultatet af samtlige de gjentagne Underpøggelser af dette Spørgsmaal, som havde fundet Sted gennem Folkethingets Toldudvalg, og hvortil Regjeringen, de daværende Ministre, havde ydet deres fulde Medvirkning. Dengang foreslog Folkethingets Toldudvalg, at den indenlandske Brændevinsafgift skulde sættes til 10 Ore pr. Pot à 50 pCt. Styrke, hvilket svarer til 20 Ore pr. Pot à 100 pCt. Styrke, og at Tolden af almindelig Spiritus skulde sættes til 20

Ore pr. Bund af 100 pCt. Styrke, og saa tilføies nogle Bemærkninger, som jeg med den høitærede Formands Tilladelse vil oplæse — de findes i Tillæg B., 1874—75, Sp. 1355—56. — Da den sidst anførte Toldafgift svarer til $15\frac{1}{3}$ Ore pr. Pot à 50 pCt., ville Brændevinsbrænderne derved endnu beholde en Beskyttelse af henimod 5 Ore pr. Pot 8 Graders Brændevin; for Forbrugerne vil Brændevin, trods den indenlandske Afgifts Forhøielse, ikke blive dyrere, fordi i Spiritustolden bliver nedsat, og Statskassen vil kunne vente en noget forøget Indtægt, eftersom Nedsettelsen i Spiritustolden vil muliggjøre en begrændset Indførelse af fremmed Spiritus, hvoraf Tolden endda vil indbringe en halv Gang mere end Afgiften af det samme Kvantum indenlandsk Brændevin." Dette udtaler Flertallet. Mindretallet siger: „Mindretallet er vel stemt for, at Brændevinsafgiften forhøies til 6 Skilling eller 12,5 Ore — pr. Pot af 50 pCt., hvilket svarer til 25 Ore Pot af 100 pCt., altsaa det samme, som nu foreligger efter Landstingets Vedtagelse — „men kan subsidiært slutte sig til et Forslag om 10 Ore, eftersom derved vil opnaas en Merindtægt af 400,000 Kr. Ligeledes kan Mindretallet med Undtagelse af Jænger slutte sig til Ønsket om at Spiritustolden i saa Fald nedsettes til 20 Ore." Til dette Punkt, som egentlig er det, der binder Forslaget, nemlig den samtidige Nedsettelse af Spiritustolden fra mellem 32 og 33 Ore til 20 Ore, hvorved der bliver en Beskyttelse af henved 5 Ore pr. Pot 8 Gr. Brændevin, slutter altsaa hele Udvalget sig med Undtagelse af Jænger, og blandt de Medlemmer af Udvalget, som sluttede sig dertil, fandtes — jeg tror ikke at begaa nogen Ubeskedenhed ved at ophjse det — den nuværende høitærede Kultusminister. Jeg har troet, at det var rigtig ligesoverfor de mangfoldige spredte Bemærkninger i forskjellig Retning, som ere fremkomne om hele dette Spørgsmaal, at ophjse faktisk, hvorledes Folkethingets Udvalg og Folkethinget selv efter dets forskjellige Indstillinger tidligere har stillet sig til dette Synspunkt, og hvorledes man ved disse Forslag har ment paa een Gang at varetage Forbrugernes Interesse saaledes, at de ikke kom til at betale Mere for deres Brændevin, og varetage Statskassens Interesse saaledes, at den idetmindste fik den samme, rimeligvis en lidt større Indtægt, og dog at lade Brændevinsbrænderne beholde saa megen Beskyttelse, som maa anses fornøden for dem; thi det vil være en meget stor Beskyttelse, de endda ville beholde.

Jeg tillader mig nu at vende mig til